

Bibliotekos pastatų sienos lyg nebylios stebėtojos saugo daugybę istorijų. Jos matė besikeičiančias epochas, įsiminę balsus, kadaise aidėjusius tarp plytų. Kiekviena įbrėžta linija ar mažytis įskilimas gali slėpti nepaprastą pasakojimą. Nors sienos neturi balsų, jų iškalbinga tyła yra pilna paslapčių, o kiekvienas šešėlis gali atverti praeities duris.

Į rūmų sienas įsigėrė ir džiaugsmas, ir skausmas. Iš čia sklido gyvenusių arba nuomojusių patalpas turtingųjų balsai. Krištolinių sietytynų šviesoje Kiprijonas Povilas Bžostovskis kūrė didingus ateities planus, aidėjo Ignoto Zenkovičiaus valdingas tonas ir jo nuskriaustų tarnų riksmas, didikų Sofijos ir Juozapo Tiškevičių juokas per rengiamus rautus, LDK kanclerio Mykolo Sapiegos svečių svarbių pokalbių nuotrupos.

Sienos sugėrė ašaras ir tų, kurie laikui bėgant prarado viską, kas brangiausia. Besikeičiančios valdžios nusavino rūmus ir padalijo erdves į daugybę mažų butelių. Kiekvienas iš jų tapo namais naujiems gyventojams – įvairių likimų ir tautybių žmonėms, kuriems rūmai tapo prieglobsčiu ir viltimi. Dabartinės Mickevičianios skaityklos patalpose apsigyveno šviesuolė Stefanija Ladigienė su šeima. Jai paskirtame bute rado prieglobstį ne tik bendraminčiai ateitininkai, bet ir artimųjų netekusi žydaitė Irena – vėliau garsi teatrologė Irena Veisaitė. Ladigų bute dažnai lankydavosi arkivyskupas Mečislovas Reinys, kunigas Alfonsas Lipniūnas, poetai Faustas Kirša ir Bernardas Brazdžionis, kompozitorius Konradas Kaveckas, rašytojas Balys Sruoga...

Dabar istoriją tęsia Sofijos ir Juozapo Tiškevičių rūmus skaitytojų reikmėms pritaikiusi ir jau 75-ąjį gimtadienį švenčianti Vilniaus apskrities Adomo Mickevičiaus viešoji biblioteka. Jos gausi bendruomenė puoselėja ne tik pastatų ansamblio architektūrą ir rekonstruotą nekilnojamąjį kultūros paveldą, bet ir čia gyvenusių žmonių istorijas. Net ir tada, kai naktimis biblioteka užmiega, sienos nenustoja kalbėti, jos alsuoja prisiminimais ir saugo likimus žmonių, kuriuos kažkada matė. Apie juos ir pasakojama šiame kalendoriuje.

Iš praeities į ateitį – 75 metai kartu!

VILNIAUS APSKRITIES
ADOMO MICKEVIČIAUS
VIEŠOJI BIBLIOTEKA

1950 m. Vilniuje, Rašytojų gatvėje, dviejuose ankštuose kambarėliuose įkurta biblioteka nuėjo ilgą kelią nuo paprasto formuliaro* iki modernios skaitmeninės erdvės. Veiklos pradžioje trims tūkstančiams skaitytojų tegalėjusi pasiūlyti tris tūkstančius knygų ir popierinių kortelių katalogus su ranka darytais įrašais, biblioteka augo ir tobulėjo. Bibliotekininkystei atsidadę žmonės ne tik pakeitė tradicines darbo praktikas, bet ir atvėrė naujų šios kultūros įstaigos galimybių.

Šiandien Vilniaus apskrities Adomo Mickevičiaus viešoji biblioteka – regioninis informacijos ir kultūros centras, išlaikęs savo istorinį identitetą bei telkiantis aplink save stiprią ir aktyvią bendruomenę, taip pat – moderni erdvė, kurioje galima ne tik skolintis knygas, bet ir dalyvauti įvairiose veiklose: kūrybinėse dirbtuvėse, knygų ir kituose klubuose, susitikimuose su rašytojais, filmų peržiūrose, naudotis kompiuteriais, internetu, elektroniniais katalogais, duomenų bazėmis, dalyvauti nuotoliniuose seminaruose ar renginiuose.

*Popierinis formuliaras buvo skirtas skaitytojui išduodamai knygai registruoti ir jos grąžinimui kontroliuoti, knygų fondams tikrinti.

Kalendoriaus sudarytojos: Skaitytojų aptarnavimo skyriaus vadovė Aldona Jeleniauskienė, Informacinių išteklių skyriaus vadovė Asta Kazakevičiūtė-Bankauskienė, vyriausioji kultūrinių veiklų koordinatorė Rūta Skorupskaitė, vyresnioji bibliografė-kraštotyrininkė Aušra Gudavičiūtė. Viršelio nuotraukos autorius – vyresnysis multimedijų dizaineris Mindaugas Masaitis.

*Kviečiame apsilankyti
bibliotekoje*

I-V 10.00–19.00

VI 10.00–17.00

Trakų g. 10, Vilnius

www.amb.lt

Įš praeities į ateitį – 75 metai kartu!

VILNIAUS APSKRITIES
ADOMO MICKEVIČIAUS
VIEŠOJI BIBLIOTEKA

2025

Sausis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Vasaris

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28		

Kovas

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Balandis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Gegužē

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Birželis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Liepa

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Rugpjūtis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Rugsējis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Spalis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Lapkritis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Gruodis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

2025 sausis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

2024 gruodis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

2025 vasaris

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28		

Adomas Mickevičius

1955 m. bibliotekai buvo suteiktas Adomo Mickevičiaus vardas. Daugiau kaip septyniasdešimt metų bibliotekos veikla susieta ir su A. Mickevičiaus asmenybės, gyvenimo jamžinimu ir kūrybos skaida.

Adomas Bernardas Mickevičius – lenkų ir lietuvių poetas, dramaturgas, publicistas, visuomenės veikėjas. Gimė 1798 m. gruodžio 24 d. netoli Naugarduko (dab. Baltarusija). Vaikystę poetas praleido Naugarduke, ten baigė dominikonų mokyklą. 1815–1819 m. A. Mickevičius studijavo Vilniaus universitete, kur gilinosi į literatūros, istorijos bei filosofijos veikalus, išmoko lotynų, prancūzų, vokiečių, anglų kalbas.

1819 m. baigęs Vilniaus universitetą, poetas buvo paskirtas mokytojauti į Kauno apskrities mokyklą. 1823 m. rudenį už veiklą Filomatų draugijoje buvo kalintas Vilniuje, Bazilijonų vienuolyne, o kiek vėliau išstremtas iš Lietuvos. 1824–1829 m. gyveno Peterburge, Maskvoje, Odesoje, lankėsi Kryme, vėliau išvyko ir gyveno Vokietijoje, Italijoje, Prancūzijoje. Šiame mieste atgimė Tėvynės vizija – stambiausias veikalas „Ponas Tadas“ (1834) ir kiti kūriniai dar labiau išryškino poeto požiūrį į pasaulį.

1855 m. buvo lemtingi poetui: mirė žmona Celina, vėliau, kilus Krymo karui, A. Mickevičius išvyko į Turkiją, kur buvo telkiami lenkų legionai kovai su carine Rusija, tačiau Konstantinopolyje jis mirė. Poeto palaikai buvo parvežti į Paryžių ir palaidoti Monmoransi miesto lenkų kapinėse. 1890 m. A. Mickevičius perlaidotas Krokuvoje, Vavelio katedros kriptoje.

Adomas Mickevičius. XIX a. II p. Nežinomas dailininkas.
Nuotrauka saugoma Lietuvos nacionaliniame dailės muziejuje, LNDM, G-3207.

2025 vasaris

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28		

2025 sausis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

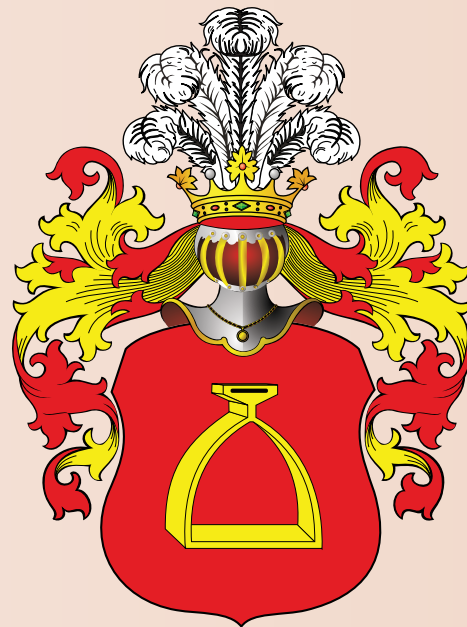
2025 kovas

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Kiprijonas Povilas Bžostovskis

1636 m. Vilniaus miesto namų ir jų savininkų sąrašė pateikiami duomenys, kad 394 valdos pastatai (ar jų dalys) priklausė keturiems savininkams: Smolensko kaštelionui Aleksandriui Masalskiui, Žemaitijos kaštelionui Jonui Alfonsui Lackiui, Vilniaus burmistrui Simonui Balandžiui bei Vilniaus burmistrui Aleksandriui Paškevičiui. Būtent Trakų g. 10 pastatas 1661 m. priklausė LDK raštininkui Kiprijonui Povilui Bžostovskiui. K. P. Bžostovskis – Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės valstybės, politikos veikėjas, diplomatas, Vilniaus universiteto mecenatas.

Kiprijono Povilo Bžostovskio giminės herbas.

2025 kovas

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

2025 vasaris

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28		

2025 balandis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Zenkovičiai ir Trakų gatvės 10 pastatas

Lietuvos kariuomenės generolas Jeronimas Zenkovičius pastatą Trakų g. 10 įsigijo 1779 m. Pats jame negyveno, pastate esantys įvairaus dydžio butai buvo nuomojami, o pastatas jau vadintas rūmais. 1792 m. rūmai atiteko Jeronimo broliui Vilniaus kapitulos kanauninkui Ignotui Zenkovičiui. Šis, anot tyrinėtojo Rimvydo Čaplinsko, buvo spalvinga asmenybė, aprašyta ir Stanislovo Moravskio. Mirus I. Zenkovičiui, rūmai atiteko Janui Zenkovičiui. Pastatą mėginta parduoti nuo 1803 iki 1837 m.

Jeronimas ir Ignotas Zenkovičiai. Vilniaus apskrities Adomo Mickevičiaus viešosios bibliotekos pastatas. Nuotrauka iš bibliotekos archyvo.

2025 balandis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

2025 kovas

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

2025 gegužė

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Aleksandras Mykolas Sapiega

1792 m. už 280 dukatų mokestį devyniems mėnesiams rūmų dalį išsinuomojo Aleksandras Mykolas Sapiega (1730–1793), LDK valstybės karinis ir politinis veikėjas, Lietuvos kariuomenės generolas majoras, nuo 1775 m. LDK kancleris. Pastate gyveno iki mirties 1793 m.

Aleksandras Mykolas Sapiega. XVIII a. pab. – XIX a. pr. Nežinomas dailininkas pagal Giovanni Battista Lampi. Pirktas 1931 m. iš grafo Alfredo Tiškevičiaus. Portretas saugomas Nacionaliniame M. K. Čiurlionio dailės muziejuje, inv. Nr. Mt-1361.

2025 gegužė

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

2025 balandis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

2025 birželis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Sofija ir Juozapas Tiškevičiai

Grafų Tiškevičių giminės šaknys siekia XVI a., didžiausią politinę galią ši giminė įgijo XVII a., o turtinę – XIX a. Jų valdos plėtėsi Lentvaryje, Vokėje, Užutrakyje, Kretingoje, Palangoje, Astrave ir kitur. Juozapas Tiškevičius gimė 1835 m. Vokėje, 1860 m. vedė Sofiją Horvataitę, jiedu susilaukė dvylikos vaikų, iš jų išaugino aštuonis, taip pat tris nesantuokinius Juozapo vaikus. XIX a. viduryje (tikėtina, kad 1857 m.) Sofija įsigijo pastatus Vilniuje, Trakų g. 10 ir 12. Tiškevičių tyrinėtojas Julius Kanarskas mano, kad būtent Trakų g. 10 esantys rūmai buvo povestuvinė jaunavedžių rezidencija. Juozapas Tiškevičius mirė 1891 m. Kretingoje, kur ir palaidotas šeimos koplyčioje. Sofija po vyro mirties iki pat savosios 1919 m. nešiojo tamsius gedulo rūbus ir našlės šydą.

Grafai buvo pažangūs to meto didikai. Juozapas Tiškevičius dalį savo pajamų investavo į pramonę, o Sofija nuolat rūpinosi elgetomis ir varguoliais, prie Kretingos dvaro įkūrė ir išlaikė našlaičių, invalidų ir senelių prieglaudą. 1899 m. grafiene Sofija Tiškevičienė buvo viena iš grupės asmenų, pasiūliusių Vilniuje įkurti greitosios medicinos pagalbos stotį. 1915 m. S. Tiškevičienė paliko pastatą Vilniuje, Trakų g. 10, savo vaikaičiams, o Trakų g. 12 užrašė dukrai Marijai Tiškevičiūtei. Šiame pastate buvo įsikūrusi S. Tiškevičienės senelių prieglauda.

Pastatas Tiškevičių šeimai priklausė iki 1923 m., kai buvo parduotas Vilniaus prekybos bankui. Būtent Tiškevičių valdymo metu rūmuose buvo suformuotas iki šiol išlikęs interjeras (sienų tapyba, lipdyba, krosnys).

Sofija ir Juozapas Tiškevičiai. Autorius Otto van Bosch. 1882–1885 m. Nuotrauka saugoma Kretingos muziejuje, IF 6831.

2025 birželis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

2025 gegužė

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

2025 liepa

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Marija Tiškevičiūtė

Marija Tiškevičiūtė gimė 1871 m. Lentvaryje, grafų Sofijos ir Juozapo Tiškevičių šeimoje. Ją, kaip ir kitas jos seseris, auklėjo ir mokė iš užsienio atvykusios guvernantės. M. Tiškevičiūtė buvo atkakli, visapusiškai išsilavinusi, mokėjo lenkų, rusų, prancūzų, anglų kalbas, suprato lietuviškai, mėgo grožinę literatūrą. Sofija Tiškevičienė Marijai paliko Trakų g. 12 valdą. Joje buvo įkurta prieglauda pagyvenusioms moterims. Po motinos Sofijos Tiškevičienės mirties Marija paveldėjo dar 3 namus Palangoje, tarp jų ir garsiąją „Baltąją“ vilą, tai tapo pragyvenimo šaltiniu ir leido užsiimti mėgstama veikla.

1941 m. Marija suimta, išvežta į Krasnojarsko sritį. M. Tiškevičiūtė buvo įkalinta Kraslago lagerių sistemos Belniakų lageryje, čia buvo kalinamos apie 800 įvairiausių tautybių moterų su vaikais, tarp kurių buvo ir naujagimių. M. Tiškevičiūtė, kuri dėl savo amžiaus ir nusilpimo į darbus nebuvo varoma, dėvėjo ilgą juodą suknelę, nešiojo juodo gintaro karolius, su savimi visada turėjo maldaknygę. Marija mirė 1943 m. nuo dizenterijos, kapas nežinomas.

Marija Tiškevičiūtė. XIX a. pab. Nežinomas fotografas. Nuotrauka saugoma Kretingos muziejuje, KM IF 6906.

2025 liepa

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

2025 birželis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

2025 rugpjūtis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Kiprijonas Maculevičius

Kiprijonas Maculevičius (1830 – apie 1906) – Vilniaus architektas. 1854 m. baigė Peterburgo dailės akademiją, 1879–1893 m. ėjo Vilniaus miesto architekto pareigas. Jo suprojektuotiems pastatams būdingas neo-renesansinis stilius. Prsidėjo prie daugelio Tiškevičių giminės namų statybų, projektavimo, rekonstrukcijų. Suprojektavo daugiau kaip 50 pastatų Vilniuje, tarp jų Klementinos Tiškevičienės rūmus (dabar – Lietuvos mokslų akademijos biblioteka), Juozapo Tiškevičiaus rūmus su oranžerija (Žygimantų g.). Tarp jo darbų – cirko paviljonas, žydų amatų mokyklos pastatas.

Sofijos ir Juozapo Tiškevičių rūmų dokumentuose įrašytas kaip XIX a. pab. pastato rekonstrukcijos autorius. Tai patvirtina ir rūmuose esantys piramidiniai stoglangiai – tokios neorenesansinės formos K. Maculevičiaus naudotos ir evangelikų reformatų kolegijos name Pylimo gatvėje.

Kiprijonas Maculevičius (1830 – apie 1906), architektas. Apie 1885 m. Nuotraukos autorius Juozapas Čechavičius. Nuotrauka saugoma Lietuvos nacionaliniame dailės muziejuje, ATV 5594.

2025 rugpjūtis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

2025 liepa

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

2025 rugsējis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Šatrijos Ragana

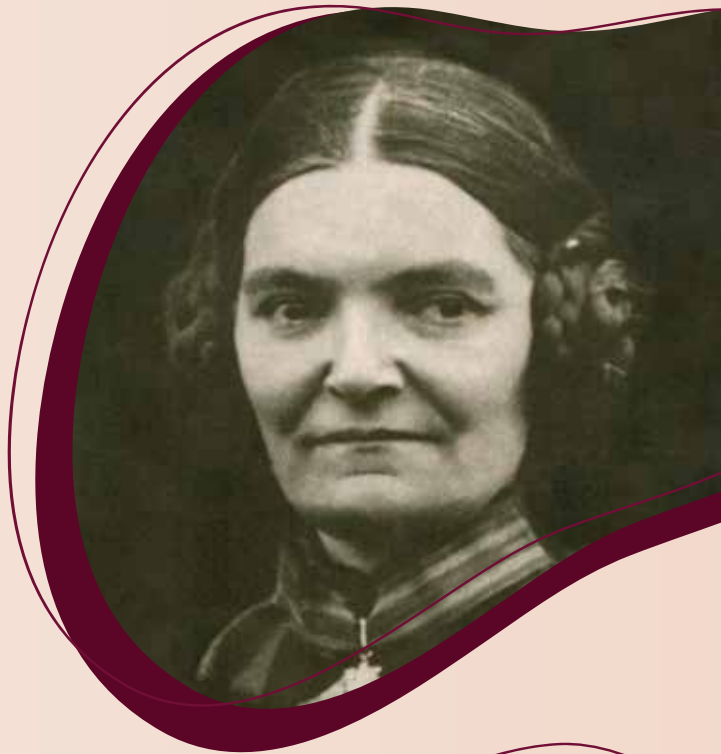
1908 m. Šatrijos Ragana laiške Pranui Augustaičiui rašė: „...O gyvename dabar ant Trakų gatvės No 11 butas 17.“

Šatrijos Ragana (tikr. Marija Pečkauskaitė) – lietuvių rašytoja. Gimė 1877 m. Medingėnuose dvarininkų šeimoje, buvo išsilavinusi, mokėjo keturias kalbas ir muzikavo. Skatinama Povilo Višinskio, įsitraukė į lietuvių tautinį sąjūdį. Baigė Varšuvoje bitininkystės kursą, Šveicarijoje studijavo pedagogiką, etiką, filosofiją. Dirbo mokytoja privačiai, 1909–1915 m. mokytojavo Marijampolės mergaičių progimnazijoje. 1908 m. Vilniuje dirbo „Birutės“ knygyne, tuo metu ir gyveno bute Trakų g. 11 (dabar – Trakų g. 10).

Rašyti pradėjo XIX a. pabaigoje. Jos kūrybai būdinga psichologinis požiūris į žmogaus sielą, romantizmas, apsakymai bei apysakos emocingi, turi autobiografinių bruožų. Ryškiausias kūrinys – apysaka „Sename dvare“, pagrįsta vaikystės prisiminimais.

Mirė 1930 m. Židikuose.

Šatrijos Ragana. Nuotrauka saugoma Maironio lietuvių literatūros muziejuje, MLLM-19195.

2025 rugsejġis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

2025 rugpjūtis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

2025 spalis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Stefanija Ladigienė

2021 m. ant bibliotekos pastato buvo atidengta atminimo lenta Pasaulio tautų teisuolei Stefanijai Ladigienei. S. Ladigienė – lietuvių visuomenės ir politikos veikėja, publicistė, pedagogė.

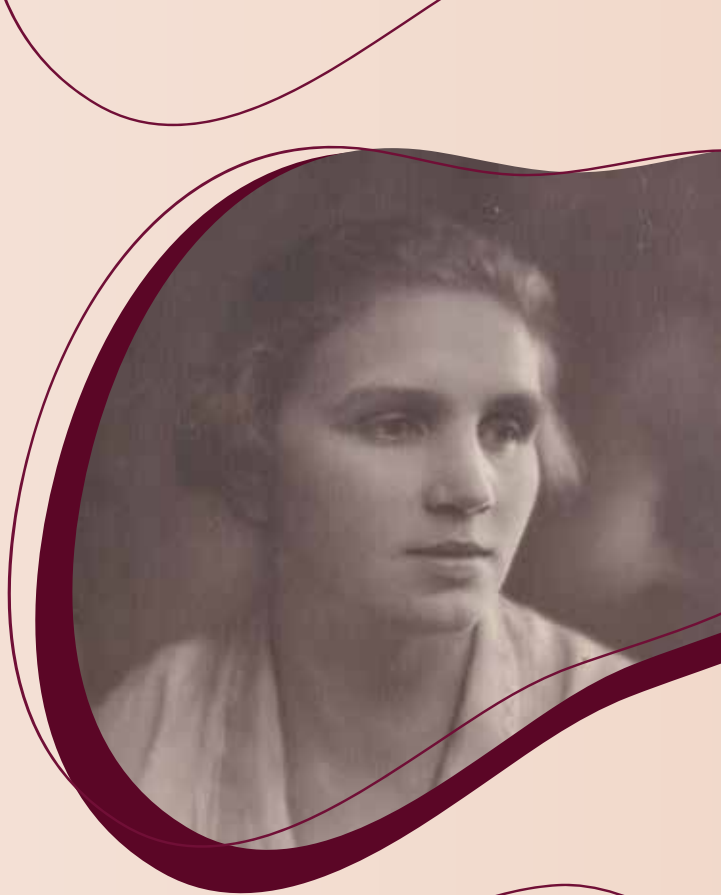
Gimė Stefanija Paliulytė Vabalninke 1901 m., dar besimokydama Biržų gimnazijoje įstojo į Ateitininkų federaciją.

Buvo žurnalo „Moteris“, „Naujoji vaidilutė“ redaktorė, rašė straipsnius apie moterų veiklą, būtinybę lavintis, užsiimti prasminga ir švietėjiška veikla, gynė moterų savarankiškumą ir orumą. Aktyviai dalyvavo visuomeninėje veikloje. 1926 m. buvo išrinkta į Seimą, 1927 m. paleidus Seimą su šeima persikėlė į Gulbinėnų dvarą.

Lietuvai atgavus Vilnių, nuo 1939 m. rudens mokytojavo Vilniaus amatų mokykloje. 1940 m. sovietai areštavo vyrą Kazį Ladigą, 1941 m. jis buvo sušaudytas, tačiau apie tai Stefanija sužinojo tik 1957 m.

1942 m. S. Ladigienė su šeima apsigyveno Trakų g. 11 namo 8 bute. 1944 m. pavasarį S. Ladigienė šiame bute priglaudė iš Kauno geto pabėgusią žydaitę Ireną Veisaitę. 1946 m. S. Ladigienė buvo suimta, kalinta ir ištremta. Į Lietuvą grįžo 1957 m. Mirė 1967 m. Vilniuje.

Stefanija Ladigienė. Nuotrauka iš Ladigų šeimos archyvo.

2025 spalio

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

2025 rugsėjis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

2025 lapkritis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Marcelė Kubiliūtė

1944 m. Trakų g. 11 pastato 8 buto duris pravėrusi Marcelė Kubiliūtė į Stefanijos Ladigienės butą atlydėjo Ireną Veisaitę su naujais dokumentais.

Marcelė Kubiliūtė (1898–1963) – Lietuvos žvalgė, visuomenės veikėja, viena aktyviausių Vilniaus vadavimo sąjungos narių, lietuvybės puoselėtoja. Elegantiška moteris, dėvėjo nedidelę dailią skrybėlaitę ir geltonos lapės apykaklę.

Ji dirbo Lietuvos žvalgyboje, sužlugdė Lenkų karinės organizacijos siekius kelti neramumus visoje Lietuvoje. Nuo 1940 m. gyveno Vilniuje, dirbo Lietuvos mokslų akademijos Istorijos skyriuje, vėliau – Lietuvių literatūros instituto bibliotekoje.

1944 m. NKVD suimta, devynis mėnesius tardyta KGB rūsiuose, vėliau perkelta į Lukiškių kalėjimą ir nuteista 5 metams tremties. Po tremties dirbo Tauragėje, 1956 m. grįžo į Vilnių, kur dirbo Vaikų ligoninėje, rėmė tremtinius ir politinius kalinius. Tačiau tremtis nepraejo be pėdsakų, ji pakirto sveikatą ir 1963 m. M. Kubiliūtė mirė. Palaidota Rasų kapinėse šalia Vilnių gynusių Lietuvos savanorių.

Marcelė Kubiliūtė. Dailininkė Akvilė Malukienė.

2025 lapkritis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

2025 spalio

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

2025 gruodis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Adelė Dirsytė

Adelė Dirsytė – krikščionė pasaulietė, mokytoja, ateitininkė, garsiosios maldaknygės „Marija, gelbėk mus“ autorė. Gimė 1909 m. Kėdainių rajone. Kėdainių gimnazijoje įsitraukė į ateitininkų veiklą. 1940 m. persikėlė į Vilnių, kur dirbo mokytoja mergaičių gimnazijoje, o vėliau, 1942–1944 m. – amatų mokykloje. 1944 m. Adelė pradėjo dėstyti vokiečių kalbą tuometinėje Salomėjos Nėries vidurinėje mokykloje. Vokiečių okupacijos metais aktyviai dalyvavo ateitininkų veikloje ir bendravo su ateitininkų vadovais. Adelė nuo 1944 m. gyveno pas Stefaniją Ladigienę Trakų g. 11 namo 8 bute. 1946 m. ankstyvą pavasarį A. Dirsytė buvo areštuota, nuteista „už tėvynės išdavimą ir antikomunistinę veiklą“ dešimčiai metų, kalėjo užpoliarėje, Taišete, Kolymoje. Net sudėtingomis sąlygomis ji tęsė mokytojos misiją, bandydama nors kiek palengvinti kartu kalinčių moterų gyvenimą, šviesdama jas, kartu meldavosi. Tremyje parašė maldų knygelę, kuri išversta į daugelį užsienio kalbų. A. Dirsytė mirė 1955 m. Chabarovsko krašte, Rusijoje. Palaidojimo vieta nežinoma.

Adelė Dirsytė. Nuotrauka iš Kauno arkivyskupijos kurijos archyvo.

2025 gruodis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

2025 lapkritis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

2026 sausis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Irena Veisaitė

Irena Veisaitė – lietuvių literatūrologė, teatrologė. Gimė 1928 m. Kaune netipiškoje žydų šeimoje. Mergaitei vos sulaukus dešimties, tėvai išsiskyrė, tėtis išvyko į JAV, 1941 m. Kauno gete buvo nukankinta mama. 1943 m. I. Veisaitė iš geto pabėgo, nuo 1943 m. lapkričio 8 d. apsigyveno Vilniuje. 1944 m. pavasarį Stefanija Ladigienė, nepaisydama rizikos, priglaudė ją savo bute Trakų g. 11. Čia I. Veisaitė gyveno iki 1946 m. kovo 14 d., Stefanijos Ladigienės arešto.

I. Veisaitė Vilniuje baigė mokyklą, Vilniaus universitetą, Maskvos universitete baigė germanistikos studijas, tuometiniame Leningrado universitete apgynė mokslų daktaro disertaciją. Daugiau kaip keturiasdešimt metų dėstė Vilniaus pedagoginiame universitete, rašė straipsnius, sudarinėjo knygas, dalyvavo įvairių organizacijų veikloje. Mirė 2020 m. Vilniuje.

Irena Veisaitė. Nuotraukos autorius Artūras Morozovas.

2026 sausis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

2025 gruodis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

2026 vasaris

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	

2026

Sausis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Vasaris

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	

Kovas

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Balandis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

Gegužē

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Birželis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Liepa

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Rugpjūtis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Rugsējis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Spalis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Lapkritis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Gruodis

Pr	A	Tr	K	P	Š	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			